

3 กุมภาพันธ์ ... วันทหารผ่านศึก

● นำเสนอเมื่อ 4 ก.พ. 2552

"ชีวิตนี้พลีเพื่อชาติ" เสียงเพรียกแห่งความหวัง (เดลินิวส์)

การรบถือเป็นงานหลักของเหล่าทหาร ที่เป็นแนวหน้าคอยปะทะปกป้องประเทศชาติไม่ให้ศัตรูมารุกราน หากย้อนอดีตกลับไป การศึกต่างๆ มีบรรพบุรุษพลีชีพเพื่อรักษาแผ่นดินทอง "ไม่ตายก็บาดเจ็บ" มากมาย ซึ่งในช่วงแรกหลังจากสงครามจบลงทุกคนให้เกียรติในฐานะวีรบุรุษ แต่นานเข้าผู้คนในสังคมก็หลงลืมทหารผ่านศึกเหล่านี้ไป พวกเขากลายเป็นเพียงคนพิการกินเงินบำนาญในสายตาผู้อื่น ซึ่งแท้จริงแล้วพวกเขามีความสามารถและต้องการให้สังคมยอมรับ

3 กุมภาพันธ์ ของทุกปีเป็น "วันทหารผ่านศึก" นอกจากการระลึกถึงเพื่อนร่วมรบที่เสียชีวิตไปแล้ว พวกเขายังต้องการเสียงเพรียกแห่งความหวังจากสังคม ซึ่ง "โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตทหารผ่านศึกพิการทุพพลภาพ ขององค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก ในพระบรมราชูปถัมภ์" ก็เป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่ทำให้เหล่าวีรของชาติมีโอกาสฝึกอาชีพและพัฒนา ความรู้ส่งเสริมกำลังใจให้กับชีวิตอย่างมีความสุข แตกต่างจากวันเวลาอันโหดร้ายไม่ใช่เรื่องง่าย

"พี่ผมขอเมียพี่นะครับ" หนุ่มหน้าใหม่ที่มากับภรรยาของ ร.อ.ชินะดิษ รูปจะโป๊ะ เมื่อครั้งรักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาลเอเย่ปากซอกันคือๆ เกือบ 30 ปีมาแล้ว ชีวิตเหมือนแคว่ซ่ากรรมชาติ ตั้งแต่ระเบิดตุนั้นตั้งขึ้นบนขุนเขาในจังหวัดเชียงรายได้จากการปะทะกับกองกำลังขุนสา ซึ่งกำลังล่าเสียงขนยายยาเสพติด ทำให้ร่างกายทอนลงตั้งแต่ตอนขาลงไปไม่สามารถขยับเขยื้อนได้ แต่ไม่ทันที่แผลบนร่างกายจะตกสะเก็ดดี แผลใหม่ก็เกิดขึ้นตรงขั้วหัวใจ เมื่อภรรยาขอแยกทางไปกับสามีใหม่โดยทิ้งภาระลูกทั้งสองไว้ให้ดูแล

"พอรู้ว่าจะเดินไม่ได้ไม่เคยท้อแท้ เพราะเราทำหน้าที่รักษาประเทศชาติ ขณะเดียวกันการเป็นทหารสอนให้รู้จักความอดทนแม้วางกายจะพิการก็ต้องหางานทำได้" ร.อ.ชินะดิษ ในวัย 53 ปี กล่าว

ตอนแรกกลับไปทำงานละแวกบ้านที่เป็นโรงงาน ก็พอทำได้ แต่พอนานไปร่างกายไม่เอื้ออำนวย

ประกอบกับมีอาการแทรกซ้อนจากการเดินล้ม ทำให้ต้องเข้ามารักษาในโรงพยาบาลอยู่เป็นเวลานานจนถึงปัจจุบัน

ร.อ.ชินะดิษ ตัดสินใจลงเรียนหลักสูตรระยะสั้นการเป็นหมอดู เพื่อสร้างรายได้ให้กับครอบครัวใหม่ของตัวเอง ขณะเดียวกันก็เพื่อให้สังคมยอมรับความสามารถของผู้พิการ เนื่องจากที่ผ่านมาหลายคนยังมองว่าไม่มีความรู้ความสามารถ นอกจากนี้ ยังเรียนในหลักสูตรต่างๆ เพิ่มเติม เช่น การแกะสลักไม้เป็นรูปต่างๆ และประดิษฐ์ศิลปะการทำรูป ไทย-โอซิเอะ

กิจกรรมฝึกอาชีพทำให้ผ่อนคลายความตึงเครียด และใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ถึงวันนี้ลูกๆ ต่างเติบโตทำมาหาเลี้ยงได้แล้ว แต่ ร.อ.ชินะดิษ ยังคงหวังว่าเมื่อใดที่หายดี จะออกไปนำวิชาความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ทุกวันนี้มีลูกค้ามาดูดวงที่โรงพยาบาลทหารผ่านศึกพอสมควร แม้จะไม่มากนัก แต่ก็ส่งเสริมความสุขทางจิตใจให้มีความสุขมากขึ้นกว่าเดิม

"ในฐานะเป็นทหารผ่านศึก อยากเตือนรุ่นน้องที่ไปทางภาคใต้ให้ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ประมาท เพราะเมื่อใดที่เราละเลยพวกเขาก็พร้อมจะโจมตีทุกเมื่อ ขณะเดียวกันก็อยากเชิญชวนเพื่อนๆ ทหารผ่านศึกที่อยากฝึกอาชีพมาขอรับการอบรมได้ทุกวันพุธ ที่โรงพยาบาลทหารผ่านศึก" ร.อ.ชินะดิษ ทิ้งท้าย

"ชีวิตผมเกิดมาเพื่อเป็นทหาร" ร.อ.สมศักดิ์ แสนล้ำ วัย 55 ปี กล่าวขณะนั่งรอยลูกบิดเพื่อทำเป็นกระเป๋าดำที่ลูกคำสั่งอยู่บนเตียง หลังจากช่วงเช้าเปิดแผงขายลอตเตอรี่ภายในโรงพยาบาลทหารผ่านศึก

หากไม่รักเป็นทหารจริงคงไม่อดทนสูบเข้าถึง 4 ครั้ง แต่ ร.อ.สมศักดิ์ ไม่เคยท้อใจ สอบไม่ได้ก็หาอาชีพอื่นเสริมก่อนสมดังหวัง แต่แล้วก็มาถูกลอบยิงที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี หลังจากเข้าจู่โจมที่ พคท. (พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย) กระสุนฝังไขกระดูกสันหลังหมอลงความเห็นวาทองตัดขาขวาทิ้ง

"หลังจากโดนยิงเราทำใจไว้แล้วเพราะเราเป็นนักรบไม่ตายก็พิการ ในฐานะเราเป็นผู้บังคับหมวดปืนเล็กในสมัยนั้นพอเห็นลูกน้องบาดเจ็บด้วยกันก็รู้สึกสงสารเพราะในสนามรบเราคือเพื่อนตาย" ร.อ.สมศักดิ์ กล่าว

การได้ฝึกอาชีพทำให้ผ่อนคลายไม่ต้องวิตกกังวลกับความเครียดต่างๆ และยังเป็นการออกกำลังกายไปในตัวด้วย มีโครงการอะไรให้มาฝึกก็ทำหมดตั้งแต่ ซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้า แกะสลักไม้ บางครั้งก็ซื้อหนังสือ มาหัดทำรอยลูกบิดเป็นตุ๊กตา กระเป๋า พอมีงานแสดงสินค้าก็นำออกไปโชว์ก็มีลูกค้าบางรายมาติดต่อ

"ทุกวันนี้แทบไม่ได้เปิดดูข่าวเพราะเบื่อเห็นนักการเมืองทะเลาะกัน
หลายครั้งเราก็รู้สึกเศร้าและท้อแท้ในชีวิตว่า ทำไมเราอยู่ดูสหภาพลิซิปเพื่อรักษาชาติ
แต่คนที่อยู่แนวหลังมีว่แต่ทะเลาะกัน" ร.อ.สมศักดิ์ ทิ้งท้าย

นพ.นำชัย คุณธรรมาภรณ์ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลทหารผ่านศึก
ในฐานะผู้ดูแลโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตทหารผ่านศึกพิการทุพพลภาพ กล่าวว่า
โครงการนี้จัดขึ้นมาเพื่อส่งเสริมศักยภาพให้ทหารผ่านศึกที่พิการ
เพื่อให้คนเหล่านี้กลับไปอยู่ในสังคมด้วยการมีอาชีพหารายได้เลี้ยงตัวเอง มีการฝึกอบรมทุกวันพุธที่โรงพยาบาล
โดยแบ่งเป็นกลุ่มละ 30 คน ทำการอบรม 5 วัน
โดยสามารถเลือกได้ว่าต้องการเรียนแกะสลักไม้หรือศิลปะทำรูปไทย-โอชิอะ ขณะนี้เปิดทำการฝึกมากกว่า 6 เดือน
และได้ทำการสอบถามทหารผ่านศึกที่เขามาใช้บริการของโรงพยาบาลว่าต้องการฝึกอาชีพอะไรอีกหรือเปล่า
เพื่ออนาคตจะได้จัดหลักสูตรเหล่านี้ขึ้นมาตอบสนองความต้องการ

ผู้อำนวยการโรงพยาบาลทหารผ่านศึก กล่าวต่อว่า ที่ผ่านมามีทหารผ่านศึกทั่วประเทศเข้าอบรมกว่า
300 คน ซึ่งผลที่ออกมาพอใจเพราะหลายคนมีสภาพจิตใจดีขึ้น
ขณะเดียวกันบางคนก็สามารถสร้างรายได้ให้กับตนเอง ทำให้เกิดความภาคภูมิใจ

"อยากให้สังคมให้ความช่วยเหลือทหารผ่านศึกเพราะพวกเขาพลีชีพเพื่อชาติ
ซึ่งเมื่อเขาพิการเราซึ่งเป็นแนวหลังควรช่วยเหลือเท่าที่ทำได้
ขณะเดียวกันก็เชิญชวนให้เหล่าทหารผ่านศึกที่พิการหากต้องการฝึกอาชีพสามารถติดต่อได้ด้วยตนเองที่โรงพยาบาล"
นพ.นำชัย กล่าว

นพ.นำชัย กล่าวอีกว่า สำหรับอนาคตเตรียมที่จะปรับปรุงโครงการให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
เนื่องจากตอนนี้เริ่มมีทหารจากภาคใต้ที่พิการเขามามากขึ้น ซึ่งคนเหล่านี้เพิ่งประสบปัญหาตามจิตใจมาไม่นาน
ทำให้โรงพยาบาลต้องคอยฟื้นฟูทั้งสภาพร่างกายและจิตใจให้กลับไปยืนได้ในสังคมเร็ววัน

นี่เป็นเสียงสะท้อนหนึ่งจากเหล่าทหารผ่านศึกที่คอยปกป้องผืนแผ่นดินที่ทุกคนกำลัง "กิน-นอน"
ชีวิตของพวกเขาสามารถพลีเพื่อชาติได้ แล้วคุณละ...พร้อมจับมือกันสร้างประเทศไทยให้ก้าวหน้าอย่างมั่นคงหรือยัง
?

ขอบคุณที่มาจาก เดลินิวส์